

ОСОБЛИВОСТІ СТРУКТУРНИХ ЗМІН В СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ ФІЗИЧНОЮ КУЛЬТУРОЮ ТА СПОРТОМ В СУЧАСНІЙ УКРАЇНІ

АНДРІЙ КУХТІЙ

Львівський державний інститут фізичної культури

Розпад Радянського Союзу і утворення незалежної Української держави загострили, у першу чергу, проблеми державного управління, формування організаційно-управлінських основ розвитку усіх галузей народного господарства, соціальної сфери, освіти, культури тощо.

Демонтаж механізмів управління колишнім СРСР, порушення усталених адміністративних зв'язків і структурна перебудова державного апарату істотно позначилися на розвитку фізичної культури та спорту в Україні після проголошення її незалежності.

На момент розпаду СРСР система управління фізичною культурою та спортом мала таку схему (табл. 1) [3].

З утворенням незалежної Української держави система управління галуззю залишилася практично без змін і відображала управлінську схему колишнього СРСР. Зауважимо, що радянська система діяла досить стало і функціонувала під ідеологічним керівництвом ЦК КПРС.

Одним із наших завдань було проаналізувати структурні зміни в системі управління фізичною культурою і спортом в Україні за десять років її незалежності (1991-2000рр.), їх характер, значення та роль для розвитку галузі.

Слід зазначити, що десять років не такий малий проміжок часу. За цей період відбулось активне входження України в міжнародні спортивні федерації, Міжнародний Олімпійський Комітет та інші міжнародні структури спортивного руху. Україна стала помітною державою на міжнародній спортивній арені. Переконливим показником прогресу України є успішна участь національних команд в Іграх Олімпіади та Зимових Олімпійських Іграх, чемпіонатах Європи, світу тощо. Підкреслимо, що все це відбувалось в умовах обмеженого фінансування, відсутності сучасного спортивного обладнання та інвентарю, в складних політичних умовах тощо.

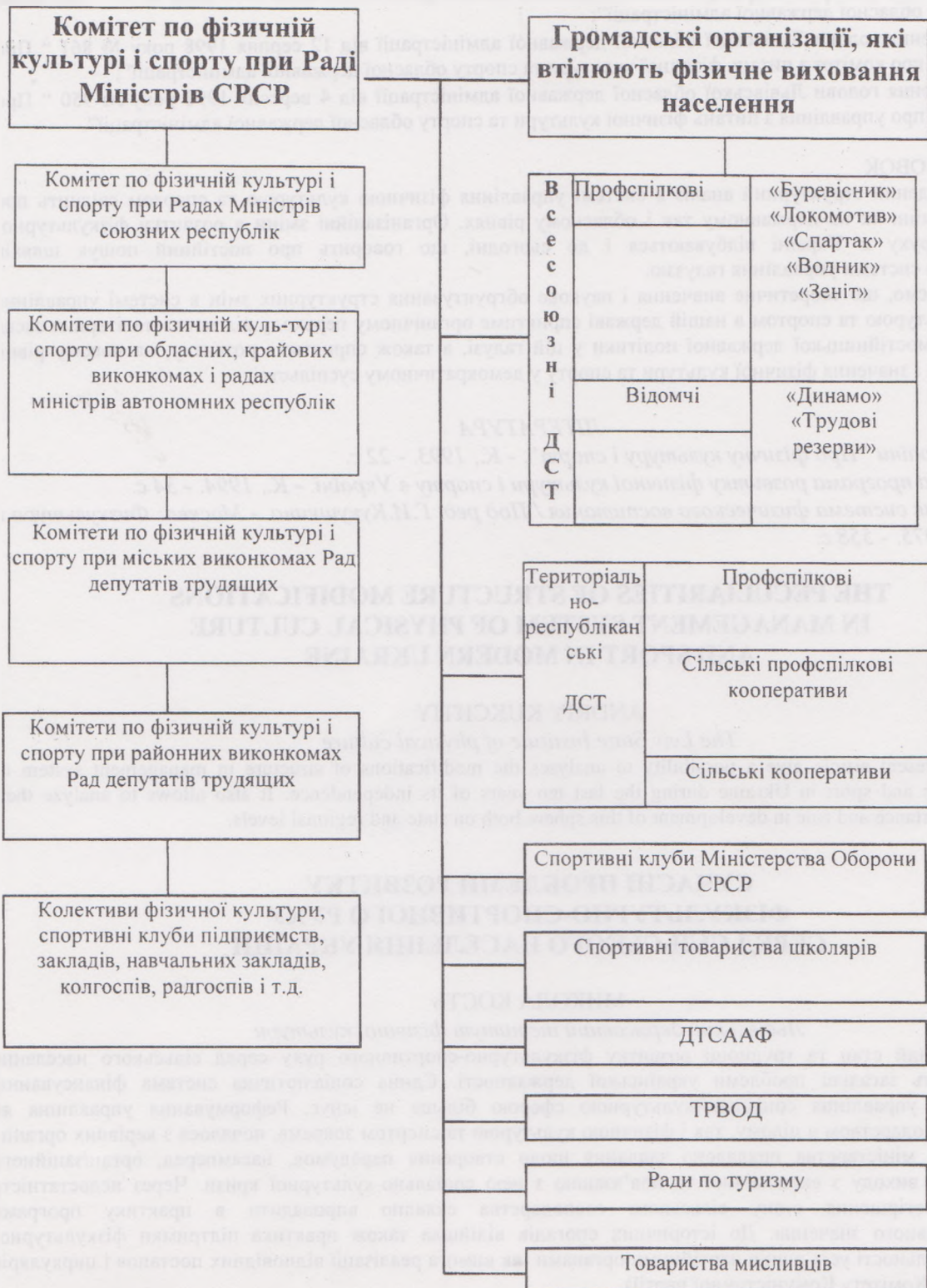
Важливою подією у формуванні організаційних основ фізкультурно-спортивного руху в Україні було утворення в грудні 1990 року Національного Олімпійського Комітету України. Зауважимо, що ця організація була створена ще в період існування СРСР. Український спорт став одним із чинників самостійницьких кроків молодій державі.

З моменту проголошення незалежної України відбулось чимало змін у системі управління фізичною культурою та спортом і процес її творення триває по сьогодні. Ми спробували хронологічно відтворити усі зміни і важливі події в системі управління галуззю на державному рівні:

- грудень 1990 року - створено Національний Олімпійський Комітет України;
- Указом Президента України від 25 лютого 1992 року № 98 “ Про зміни в системі центральних органів державної виконавчої влади України” утворено Міністерство України у справах молоді і спорту ;
- червень 1992 року - виступ української команди в Іграх XXV Олімпіади в складі об'єднаної команди СНД;
- лютий 1994 року - дебют національної команди України на Зимових Олімпійських Іграх самостійною командою;
- Указом Президента України від 26 липня 1996 року № 596/96 “ Про зміни в системі центральних органів виконавчої влади України” замість Міністерства України у справах молоді і спорту створено Державний Комітет України з фізичної культури і спорту;

Указом Президента України від 15 грудня 1999 року № 1573/99 “ Про зміни у структурі центральних органів виконавчої влади” замість

Організаційні форми фізичного виховання в СРСР

Державного Комітету України з фізичної культури і спорту створено Державний Комітет молодіжної політики, спорту і туризму України.

Зміни організаційного характеру, що відбуваються на державному рівні безпосередньо позначаються і на обласних. Нами проаналізовано низку нормативних документів на обласному рівні, зокрема у Львівській області, які свідчать про пошук ефективних шляхів вдосконалення організації фізкультурно-спортивного руху:

- Указ Президента України від 24 липня 1995 року № 640/95 “Про обласні, Київську та Севастопольську міські, районні у містах Києві та Севастополі державні адміністрації”.

- Розпорядження голови Львівської державної адміністрації від 31 січня 1996 року № 125 “Про Тимчасове положення про управління у справах молодіжної політики, фізичної культури та спорту”;
- Розпорядження голови Львівської обласної державної адміністрації від 23 січня 1997 року № 36 “Про зміни в структурі обласної державної адміністрації”;
- Розпорядження голови Львівської обласної державної адміністрації від 12 серпня 1998 року № 861 “Про положення про комітет з питань фізичної культури та спорту обласної державної адміністрації”;
- Розпорядження голови Львівської обласної державної адміністрації від 4 вересня 1998 року № 950 “Про положення про управління з питань фізичної культури та спорту обласної державної адміністрації”.

ВИСНОВОК

Проведений структурний аналіз в системі управління фізичною культурою та спортом свідчить про постійні перемини як на державному так і обласному рівнях. Організаційні зміни в розвитку фізкультурно-спортивного руху в Україні відбуваються і до сьогодні, що говорить про постійний пошук шляхів вдосконалення системи управління галуззю.

Вважаємо, що теоретичне вивчення і наукове обґрунтування структурних змін в системі управління фізичною культурою та спортом в нашій державі сприятиме органічному переходу від посттоталітарних засад до ведення самостійницької державної політики у цій галузі, а також сприятиме розвитку, на новому рівні, розуміння ролі і значення фізичної культури та спорту у демократичному суспільстві.

ЛІТЕРАТУРА

1. Закон України “Про фізичну культуру і спорт”. - К., 1993. - 22 с.
2. Державна програма розвитку фізичної культури і спорту в Україні. - К., 1994. - 34 с.
3. Советская система физического воспитания / Под ред. Г.И.Кукушкина. - Москва: Физкультура и спорт, 1975. - 558 с.

THE PECULIARITIES OF STRUCTURE MODIFICATIONS IN MANAGEMENT SYSTEM OF PHYSICAL CULTURE AND SPORT IN MODERN UKRAINE

ANDRIY KUKCHTIY

The Lviv State Institute of physical culture

The present article give a possibility to analyses the modifications of structure in management system of physical culture and sport in Ukraine during the last ten years of its independence. It also allows to analyze their character, importance and role in development of this sphere both on state and regional levels.

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ФІЗКУЛЬТУРНО-СПОРТИВНОГО РУХУ СЕРЕД СІЛЬСЬКОГО НАСЕЛЕННЯ УКРАЇНИ

МИКОЛА КОСТЬ

Львівський державний інститут фізичної культури

Сучасний стан та труднощі розвитку фізкультурно-спортивного руху серед сільського населення віддзеркалюють загальні проблеми української державності. Єдина соціалістична система фінансування, підтримки та управління соціально-культурною сферою більше не існує. Реформування управління як сільським господарством в цілому, так і фізичною культурою та спортом зокрема, почалося з керівних органів. На відповідні міністерства покладено завдання щодо створення передумов, насамперед, організаційного характеру для виходу з економічної та пов'язаною з нею соціально-культурної кризи. Через недостатність коштів та погіршення стану сільського господарства складно впровадити в практику програми загальнодержавного значення. До історичних спогадів відійшла також практика підтримки фізкультурно-спортивної діяльності усіх рівнів партійними органами (як вимога реалізації відповідних постанов і циркулярів Центрального Комітету Комуністичної партії).

Сьогодні відбувається перевірка життєздатності сільських фізкультурно-спортивних організацій. Керівники мають можливість не тільки зберегти своє місце в нових структурах влади, але й довести реальну користь фізичної культури у перебудові українського села. Вирішення таких проблем потребує використання логічно обґрунтованої та реалістичної програми дій. Основні напрямки розвитку фізкультурно-спортивного руху в сільській місцевості передбачені Державною програмою розвитку фізичної культури і спорту в Україні. Орієнтацію на створення фізкультурно-спортивних клубів, як центрів масової роботи неможливо реалізувати без теоретично обґрунтованої та методично надійної організаторської діяльності.

Зрозуміло, що в новій складній ситуації досвід соціалістичної організації фізкультурного руху (М.А.Макарець, П.Ф.Савицький) має обмежене значення. Заслужують на увагу також теоретичні та методичні